

[Larsen-Ledet]

med de midler, der foreløbig er givet tilsagn om.

Derfor spørger jeg industriministeren: er denne redegørelse blot en løs og uforpligtende hensigtserklæring, eller skal den rent faktisk betragtes som regeringens handlingsprogram for den kommende tids erhvervs politik? Den mangler overensstemmelse mellem målsætningen og de kroner og øre, der står bag. Det synes jeg berettiger til, at vi får afklaret spørgsmålet. Der er noget paradoksalt ved, at en regering, der lancerer en dynamisk erhvervs politik som en politisk mærkesag, ikke er villig til at tilføre de nødvendige midler. Skal vi tage redegørelsen for pålydende, så må den følges op med handling, og handling i dette omfang vil komme til at kræve flere penge.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at vi i Det Radikale Venstre er af den opfattelse, at tilskud til nedsættelse af arbejds giverbidrag efter vores opfattelse godt kunne anvendes bedre og mere direkte til eksportfremme. Det er i hvert fald noget, der indgår i vore overvejelser.

Herefter vil jeg kommentere nogle af de vigtigste detaljer set ud fra Det Radikale Venstres synspunkt.

Først vil jeg lige hæfte mig ved ordet dynamik, som er kodeordet for regeringens udspil. Dynamisk politik, dynamisk holdning i administrationen af interesseorganisationer, opfattes som forudsætninger for forbedringerne, og det er naturligvis også vigtigt. Jeg mener dog, at fornyelse ville være et bedre og langt mere præcist begreb at anvende over for de krav, udviklingen stiller.

En dynamisk indsats er ikke nok i sig selv, hvis den ikke fører til fornyelser. Det gælder på alle niveauer, enten vi taler om nytænkning i administrationen, nye beslutningssystemer, nye holdninger til samarbejde mellem private virksomheder og det offentlige, eller vi taler om nye markeder, udvikling af nye produktionsprocesser og produkter, og det gælder ikke mindst, når der tales om opstart af nye virksomheder.

Først og fremmest drejer det sig om tilgangen af nye virksomheder. Industriministeren er kommet temmelig let over iværksætterpolitikken, og det er for os ganske uacceptabelt, ikke mindst når man sammenholder redegørelsens delprogram om iværksættere med tidligere tilkendegivelser fra Industriministe-

riet. Jeg vil gerne citere en rapport fra 1979 vedrørende fremstillingsvirksomheders vilkår i Danmark. Den er lavet af et konsulentfirma for Industriministeriet:

»Såvel produktion som eksport kunne være større, hvis en større mængde kapital blev kanaliseret hen, hvor udnyttelse heraf er bedst. Iværksætterne repræsenterer i denne forbindelse en særlig gruppe. I mange tilfælde er der i denne type virksomheder betydelige ekspansionsmuligheder, der ikke udnyttes, fordi kapitalfundamentet er for svagt.«

Og senere hedder det:

»På grund af den accelererende teknologiske udvikling vil kapitalkravet til iværksætteren også stige, idet han dels vil være tvunget til en større markedsføringsindsats end tidligere, dels til hurtigere at udvikle et eller flere produkter til erstatning for startproduktet.«

Denne erkendelse af iværksætterens betydning og de umiddelbare barrierer for dennes etablering stammer altså fra en rapport, der har ligget syv år i Industriministeriet. Endnu 7 år efter kan man læse i et notat udarbejdet af Industriministeriet selv i marts måned i år:

»Gennemgangen af iværksætteres forhold og deres potentiale, specielt hvad angår de særlig perspektivrige iværksættere, peger på denne gruppes vigtige rolle i fornyelsen og væksten i den fremtidige erhvervsmæssige udvikling. En iværksætterfremmende politik kan derfor være et blandt flere midler, der kan være med til at løse dansk økonomis alvorlige balanceproblemer og øge den økonomiske vækst. Hvad skal der til for at få sat gang i denne fornyelsesproces?«

Så langt eller så kort er man altså nået på 7 år, og jeg opfatter det som noget af en negligering af iværksætterne, når målsætningen for iværksætterpolitikken så nu i den industripolitiske redegørelse indskrænker sig til at identificere, analysere og fjerne barrierer, som i dag ligger i vejen for at få ideerne frem og for at afprøve og skabe grundlag for nye virksomhedsetableringer.

Det er uforståeligt, og det er beklageligt, at vi ikke er nået længere end til at skulle identificere og analysere barrierer for iværksættere, når man tillægger iværksættere så stor betydning. Det er en negligering, som jeg finder er uacceptabel, og det har også medført, at der i de senere år er etableret for få nye, bæredygtige virksomheder i Danmark.